

2007. április

KÜLDETÉS

15. évf. 1. szám

A Kárpátaljai Református Egyház lapja

Az Úr szent Bárányára leteszem bűnöm én, és lelkem béke várja, ott a kereszt tövén.

A szívem mindenestől az Úr elé viszem, megtisztul minden szennytől a Jézus vériben, a Jézus vériben. (MRÉ 197. dicséret)

Soproni János

Göröngyös út

Göröngyös út visz fel a Golgotára,
A dombtetőn ott áll három kereszt.
Középen függ az ég és föld Királya,
Akit bűnös kezek megfeszítettek.

Azért volt így, ó tudd meg, ember,
Mert Istened úgy szeret téged!
Csak annyit kér, fogadd el hittel
Amit kínál: az életet!

Szenvedett ott, de nem kiáltott,
Fájdalom járta át a testét.
Szívéből mégis megbocsátott,
Önként áldozta fel az életét.

Csak egyetlen út visz a Golgotára,
Ahol bűnöd mind lerakhatod.
Mert hogyha felnézel a keresztfára,
Isten Fiában nyerhetsz bocsánatot

Gerzsenyi Sándor

MEGMENTETT

Jöjj az áldás Kútfejéhez,
Hangolódj fel én szívem!
Golgotáról drága forrás
Csörgedez: a Kegyelem.
Szent örömmel zengi ajkam
Tüzes nyelvek énekét:
Drága Jézus, Üdvözítőm
Értem adta életét!

Messze jártam, bűnben éltem,
Ám kegyelme rámtalált.
Szakadékban, nagy mélységben
Hallottam hívó szavát.
Szomjat oltó szent szerelme
Most az áldott Hegyre hív.
Békességét kiárasztja,
Áldott hangja boldogít.

Mérhetetlen adósságom
Hogy törlesszem, Jézusom?
Életem nagy tartozását
Megfizetni nem tudom.
Köss magadhoz, drága Pásztor,
Tiéd már az életem.
Irgalmadnak szent pecsétje
Égjen mindig szívemen!

A TARTALOMBÓL

Húsvét bizonyosságai	4. o.
Imádkozzunk és hirdessük az evangéliumot!	4. o.
A legkisebb közösség – a család	5. o.
Jézus menteni jött	5. o.
Mindaddig megsegített az Úr	6–7. o.
A szabadulás útja	8. o.
A KRE leprásokat segítő missziója	8. o.
Húsvéti történet: Tamás hisz	9. o.
J. Cameron újra forgatná... ..	10. o.
Az anyák felelőssége	11. o.
Családra lelték	11. o.

A feltámadás napja

Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsengejük lőn azoknak, kik elaludtak. (1Kor 15, 19-20)

Ünnepünk van a feltámadás napján, mely igazoló, győzelemről tanúsító, reménységet adó!

Krisztus feltámadott, Ő él! Mi nem csupán az e földön, e világban élő Jézust ismerjük, hanem az örökkévalót, az Atya jobbán ülő, uralkodó, halál felett is diadalmaskodó, teljhatalmú Urat, (Zsolt 110,1) Jézus Krisztust. Ha csak ebben az életben reménykedünk Őbenne, ez

földi életben is támasztott halottakat: Lázárt, a naini ifjút és Jairus lánykáját.

Ezek az esetek világosan és egyértelműen bizonyítják, hogy a halál nem az élet megszűnése (csak testi értelemben az!), hanem az életnek egy másik, fejlettebb formába való átminősülése. És a feltámadás is sokkal több annál a csodánál, amelyet az említett esetekben

szolgálni itt a földön, s ha eljő az idő, majd odaát.

Ma még sokan tagadják a feltámadás igazságát, de ez annak igaz voltát nem változtatja meg. Vajon a te feltámadás-hited van-e olyan erős, hogy életed odaszentelésére készteszen? Add át Jézusnak szíved és teljes földi életed, hogy Ő azt az örök életre váltsa! „Aki feltámasztotta a halálból Krisztus Jézust, meg fogja eleveníteni a ti halandó testeteket is.” (Róm 8,11)

A feltámadás ünnepének áldott bizonyosságát vigyük el a gyászoló szívekhez, vigasztaljuk őket azzal az örömhírrrel, hogy a romlandóságot ama nagy napon felváltja a romolhatatlanság! Mondjuk el mindenkinek: van feltámadás! Isten színe előtt majd meg kell állnunk, és akkor mindenki megítéltetik. De a mennybe csak a Szentléleknek, a hitnek a gyümölcseivel érkezhünk, földi érdemeink ott nem számítanak. Aki a földön Isten nélkül, hit nélkül és a Szentlélek vezetése nélkül bolyong, az nyilvánvalóan nem Jézus követője, s ha így van, nem léphet be a mennyek országába sem! Az ilyenek más lesz az osztályrésze.

Adjunk hálát Jézus győzelméért, és valljuk meg bűnbánattal, hogy sokszor nem látszik meg életünkön a lelki feltámadás, mert nem gondolunk eleget az odafent valókra! Ezért járnak köztünk annyian, akik még bizonytalanok. Könyörölgünk a feltámadásba vetett hitünk megerősödéséért, hogy az életünk teljes odaszentelésére készteszen bennünket!

Akik megemlékeznek a feltámadásról, hittel ünnepeljenek! Higgyünk a feltámadásban és az örök életben, amelyet megad a mi Urunk Istenünk, ingyen való kegyelméből az Ő Szent Fiáért mindnyájunknak!

Zán Fábrián Sándor,
a KRE püspöke

bizonyára csak vak remény... Ha ezzel megelégszünk, akkor minden embernél szájalomra méltóbbak vagyunk. De honnan tudhatjuk bizonyosan, hogy Ő él? Elsősorban az Igéből, a tévedhetetlen, igazat mondó Szentírásból. És tudhatjuk a cselekedeteiből, az Atyától kapott erejétől, mert amikor holtak voltunk vétkeinkben, Ő új életre támasztott fel. Jézus neve ma is hatalommal bír, és ez így is marad. Békességünk, az a békesség, amelyet a világ nem adhat, szintén az Ő élő és ma is hatni képes voltát tanúsítja. És az evangélium is ezt igazolja, hogy minden élet az Atyától és Tőle jön, aki a

tapasztalhattak a szemtanúk. A feltámadás nem pusztán a halál birodalmából visszahívott új életre keltése. Az Úr Jézus Krisztus valóban feltámadt az Atyával való örök közösségre. Ő most már nem „test és vér”, már nincs többé a halálnak hatalma fölötte. Megdicsőült testben, útja a mennyei honba vezetett, az enyészet és múlandóság meg sem közelítheti.

Isten minket is ilyen feltámadásban akar részesíteni. Azért akarja az újjászületés által átformálni jelen életünket, hogy ne a bűn törvénye, hanem az ő kegyelme uralkodjék rajtunk. Csak így tudjuk őt tetszése szerint

Mindennapi kenyerünk

Imádkozzunk:

Köszönjük neked Édesatyánk, hogy elküldted Szerelmes Fiadat, Jézus Krisztust, az Élet Urát, aki életet hozott a földre és életet ajándékoz mindazoknak, akik hisznek az Ő nevében. Áldunk téged, dicsőséges Urunk, hogy mi elhihetjük, hogy nagypénteken az áldozat a kereszten érettem, helyettem és miattam történt.

Köszönjük Neked azokat, Uram, akikkel úgy állhatunk meg alkalomról alkalomra a szent asztal mellett, hogy megáldoztatott a mi húsvéti bárányunk, Jézus Krisztus. Dicsőség Neked azért, hogy megaláztad magadat. Dicsőség neked azért, hogy elvetted a mi bűneinket. Dicsőség azért, hogy az utolsó csepp véredek is a bűnös emberért adtad, hogy ő meglássa a mennyek országát.

Uram, segíts legyőzni a hitlenséget, és őrizd meg minket attól, hogy mi ésszel akarjuk felfogni az érthetetlen dolgokat, amelyek csak hihetők. Köszönjük a hit drága ajándékát. Könyörgünk azokért, akiknek még nincs élő hitük, akik szokászerűen „Uram, Uram”-oznak, csak éppen semmi közük nincs hozzád. Uram, hadd tudjanak könyörögni hitért, kérni azt, amire szükségük van. Könyörgünk azért, hogy fedezd be az ő életüket is.

Imádkozunk azért, Uram, hogy a sok Ige hallatán úrvacsorázó néped olyan legyen, akik elhiszik, hogy itt van a bűneikre a bocsánat, itt van a kegyelem asztala, ahol megújítod a szövetséget velünk.

Áldd meg, Uram, a Te népedet és vedd le a mózesi leplet. Vedd le, Uram, azt az árnyék-leplet, amely eltakarja Jézust, a mi emberi hiúságunkat és cselekedeteinket. Őrizd meg attól, hogy mi otthagyjuk az élet forrásvizét, hogy elmenjünk azért Tőled, mert kemény beszéd ez. Szenteld meg szívünket, hogy a kemény beszédre is hadd tudjunk napoként beállni az Ige ítélete alá, hogy megmaradjunk abban a kegyelemben, amely életre és halálra elégséges. Imádkozunk betegeinkért. Imádkozunk azokért, akik terheket hordoznak. Imádkozunk a tévelygőkért, a közömbös szívű emberekért. Magasztalunk téged azért, hogy szabadon hirdeted az evangéliumot. Dicsőség neked, Urunk. Ámen!

id. Pocsai Sándor
lelkipásztor

Ungi egyházmegye

Balogh Attila, az Ungi egyházmegye esperese:

Hiszem, hogy Isten alkalmassá tud tenni erre a szolgálatra. Hiszem azt, hogy Isten velem lesz az úton, és megáldja a szolgálataimat.

Legfontosabb feladatommak tartom az egység – a krisztusi és szer-

vezeti egység – megőrzését, hiszen egyházkerületünkben az elmúlt időszakban komoly problémák merültek fel. Nagyon fontos feladatnak tartom a Ráton kialakított Sion misszióközpont befejezését, hiszen rendkívül fontos, hogy legyen egy olyan hely, ahol gyülekezeti al-

kalmakat, csendesheteket lehet tartani. Esperesként szeretném összekovácsolni a lelkipásztorokat, gyülekezeteket, egyháztagokat. E célból különböző találkozókat, alkalmakat szeretnék szervezni, ahol beszélgethetünk, megismerhetjük egymást, hogy valóban testvéreként tudjunk egymásra tekinteni. Nagyon fontosnak tartom a gyülekezetekkel való kapcsolattartást, a gyülekezetek és a lelkészek számára közös al-

kalmaknak a megszervezését, közelebb hozni egymáshoz a gyülekezeteket, azok gondnokait, presbitereit.

Fontosnak tartom a szórványgyülekezetek, illetve egyházmegyéink öt cigánygyülekezetének támogatását, bekapcsolni azokat az egyház életébe, hogy ezek is az egyházmegye teljes jogú gyülekezetéivé váljanak.

Balogh Attila esperes

Hálaadó istentisztelet a Szürtei Református Egyházközségben

2007. február 25-én ünnepelte a Szürtei Református Egyházközség ifjúsági csoportja fennállásának 5. évfordulóját. Ebből az alkalomból az ifjúsági csoport hálaadó istentiszteletet szervezett, melyre meghívtuk gyülekeztünk tagjai mellett a szomszédos gyülekezetek ificsoportjait. Együtt ünnepelt velünk az ungvári, minaji, ráti, kisgejőci, nagygejőci, korlát-helmeci és csapi gyülekezetek ifjúsága mellett még a kisdobronyi, nagydobronyi, telesi ifi is, valamint a Nagydobronyi Gyermekehon néhány lakója. „Nem azért jöttünk össze, hogy magunkat, a szürtei ifit ünnepeljük, hanem azt az Urat, aki elhívott, néven szólí-

tott bennünket, aki megengedte, hogy a szürtei gyülekezetben létrejöhessen ez az ifjúsági közösség”.

Az igehirdetés a 105. zsoltár 1. verse alapján hangzott: „*Adjatok hálaát az Úrnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt!*”. Felelevenítettük az elmúlt időszak történéseit, beszéltünk azokról az áldásokról, amelyeket az ifi tagjai megtapasztalhattak az elmúlt 5 év alatt, illetve arról, milyen nagy áldás egy imádkozó közösség a gyülekezet számára, hogyan töltheti be azt a feladatot, amire Isten buzdít, amikor így szól: „*Hirdessétek nagyságos tetteit.*”

Kótyuk Zsolt

Kórustalálkozó az ungvári református templomban

Minden év őszén Ungváron adnak egymásnak randevút a kárpátaljai református gyülekezetek énekkarai, hogy énekkel dicsérjék az Urat

Beregi egyházmegye

Megyénket nagyon megrázta az a szakadás, amely nemrégiben lezajlott. Megtorpant a lelki élet a gyülekezetekben, bizonytalanná váltak az emberek, bizalmatlanná az evangéliummal szemben. Pozitívumként említhetjük, hogy ez a szakadás meg is erősítette a közösségeket.

Nagy nyomorúsága az egyháznak, hogy jelenleg nincs kidolgozott törvényünk, és a múlt szokásai, a tradíciói még

mindig jelen van egyházi életünkben, ezért elsősorban itt kell lépéseket tenni. Tisztázni kell az egyháztagság és a sákramentum kérdéseit, mindazt, amit a szakadás felszínre hozott.

A következő esztendőben fontosnak tartom, hogy megszilárdítsuk a megyében az egyházfegyelmet. Foglalkozni szeretnénk a belmisszióval. Nagyon fontos, hogy tisztán hirdessük az evangéliumot, hogy a temp-

lomokban, és azokon kívül ezután is Jézus Krisztus életmentő beszéde hangozzék.

Fontos a jövőben felügyelnünk a hitoktatást, nagyobb erővel munkálkodni a gyermekek és az ifjúság körében, hiszen ők Isten jövőbeli népe, akikre feladatot bízott, és akiknek az életútját tőlünk kéri számon.

Ellenőriznünk kell az építkezéseket. Kárpátalján a református egyház még mindig építkezik. Míg azt halljuk, hogy nyugaton templomokat zárnak be, és gyülekezetek néptelenednek el,

addig nálunk igény van templomok, parókiák, iskolák építésére, felújítására.

El kell indítanunk, vagy folytatnunk, a presbiterek képzését. Munkatársakra van szükség, ezért erre is szeretnénk a jövőben odafigyelni.

Hiszem, hogy Isten, aki eddig is megtartott bennünket és békességet adott nekünk, Szent Lelkén keresztül ezennel is megáldja életünket, megyénket és egyházkerületünket.

Szántó János esperes

Hitoktatói csendesnap

2007. március 10-én tartotta a Bereg megyei Tanügyi Bizottság a 2006-2007-es tanév első találkozóját a Nagyberegi Liceumban. A csendesnap alap gondolata: „*Ne vedd a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól!*” (Péld 22,6) Ezúttal tanácsokat kaptunk, hogyan ne tiltsuk, és hogyan engedjük hitoktatóként a gyermekeket Jézushoz. Az előadók Isten példáját állították elélnk, aki kegyelmével, szeretetével, vigasztalásá-

val, fenytéssel nevel, és ami talán a legfontosabb: kellő időben. Ez a kellő idő napjainkban azért is nagyon fontos, mert sok szülő úgy gondolja, majd a gyermek eldönti, akar-e hittanra járni, konfirmálni. De hogyan dönthetné el, ha nincs előtte személyes példa?! Az apák szerepe, a család szerepe soha nem volt olyan fontos az Isten-kép kialakulásában, mint ma, amikor nevel a TV, az iskola, a barátok, stb. Engedjük, hogy Isten neveljen általunk.

Csendesnap Fornoson

Bereg-megyei gyülekezeti munkatársak közös képzője

2007. március 12-16. között gyülekezeti munkatársképzőt szerveztek a Balazséri Béthel Központban. Az alkalom résztvevői a gyerek- és ifjúsági munkáról, a diakónia anyagi és lelki oldaláról, az igealkalmak szervezé-

séről és levezetéséről, az igehirdetések fontosságáról, a lelkigondozás mikéntjéről értekeztek. A kérdéseket a Biblia tükrében vizsgálták. Az áldott alkalomra szép számban jelentkeztek a munkatársak.

Nőszövetségi bibliaiskola Balazséron

A Kárpátaljai Református Nőszövetség immáron 12. alkalommal tartott nőszövetségi bibliaiskolát, melynek a Balazséri Béthel Konferenciaközpont adott otthont. A Dercenből, Izsnyétéről, Gátról, Gutról, Rafajna-újfaluból, Somból, Záp-szonyból, Balazséról, Beregardóból, illetve a magyarországi Domb-rádról és Debrecenből érkezett résztvevők ezúttal többek között a családról, a lelki családról, a gyermek-áldásról, a szülők szerepéről, a

családon belüli rendről, a férj - feleség - gyermek kapcsolatáról, az öregségről, az özvegyeségről, az öz-

vegyi szolgálatról hallhattak igen-csak építő jellegű előadásokat.

Ugocsa-máramarosi egyházmegye

Istennek legyen hála, sok áldott munkát végezhetünk el az elmúlt négy évben. Parókiák épülhettek, templomokat újítottunk fel, és Isten küldött segítő kezeket, adakozó szíveket, akik az eseményeket, illetve szükségleteket látva megindultak az adakozásra. A Felső-Tisza-vidéken is – Rahón – templom építéséhez kezdtünk.

Emellett, Istennek hála, szépen folyt a lelki munka úgy a fiatalok, mint a felnőttek között. Az aklihegyi ifjúsági táborban az elmúlt esztendőben is csaknem ezer gyerek tölthetett el egy-egy hetet. Az elmúlt esztendőben nagy áldás kísérte a csendesnapokat, melyeket Viskén, Tivadarban, Feketepatakon

és Tekeházán szerveztünk.

Presbiteri csendeshét Tivadafalván

Mindenképpen fontosnak tartom, hogy az egyházunkban helyreálljon a törvényes rend. Az egyház zsinata által hozott határozatokat tartsuk be, a sákrantumokat helyesen szolgáljuk ki. Ötven év mulasztását kell pótolnunk a hitoktatás, konfirmáció-oktatás terén, el kell indítani a felnőtt konfirmáció-oktatást ott,

ahol ezt még nem indították el.

A Felső-Tisza-vidéken, a szórványvidéken égető munkának tartom a gyülekezetek erősítését, elsősorban lelkileg, hiszen a legfontosabb, hogy ezekre a végvárakra igét vigyünk, evangéliumot, missziós lelkipásztorok kiküldését.

A lelkipásztorok szolgálatában nagyon fontosnak tartom azt, hogy imádkozva, együtt

Ifjúsági csendesnap Tiszaujlakon

készüljenek a szolgálatokra. A jövőben igyekszem mindent megtenni azért, hogy a lelkipásztor-

oknak legyen közösségük az Úrral, és természetesen egymással is, hiszen így lehet áldott munkát végezni, ha egy összetartó, Istenre figyelő, Krisztusnak engedelmességek lelkipásztori közösség végzi a szolgálatot a megyében.

Nagyon szép munkába kezdett a Presbiteri Szövetség. Az ő kezdeményezésükre presbiterek egy-egy körzetben összegyűlnek, ahol megbeszélhetik a gyülekezet problémáit egymással, és egymás hibáiból és azok megoldásaiból tudnak tanulni. És ha a presbiterek közelebb kerülnek egymáshoz, akkor a gyülekezetek is. Az idei missziói munkatervünkben is szerepel egy presbiteri csendeshét, amit tavasszal fogunk megszervezni.

Seres János esperes

A Kárpátaljai Református Egyház tisztségviselői és zsinata

Zán Fábrián Sándor – püspök, Héder János – lelkesítő főjegyző, Nagy Béla – egyházkerületi főgondnok, id. Halász Dezső – világi főjegyző, Szántó János – esperes (Bereg megye), Balogh Attila – esperes (Ung megye), Seres János – esperes (Ugocsa-Máramaros megye), Molnár Sándor, Cseresznye Albert lp., Zsukovszky Miklós lp., Ifj. Halász Dezső lp., Sipos Géza, Dr. Oroszi Pál, Dr. Vaczkó István, Bátori József, Nagy István lp., Kolozsy András lp., Katkó László, Balogh Sándor, Petrusinec Vladimir, Peleskei Béla lp., Homoki Gábor lp., Oroszi József, Deák István

Alkalmaink

Április 14 – egyházkerületi ifjúsági csendesnap, Visk, 9.00
Április 15. – Lőrincz Attila lelkész beiktatása Nevetlenfaluban
Április 26-27. – bibliakör-vezetők továbbképzése Csongoron
Április 29. – 14.00 csendesdélután Batáron
Április 29. – május 10. – gyógyítóhét Csongoron
Bereg megyei kiskörzeti csendesnapok:
Április 22. – 15.00 Szernye
Április 29. – 15.00 Halábor
Május 13. – 15.00 Beregújfalú

Ülésezett a Generális Konvent elnöksége

Kolozsvárott február 27-én és 28-án tartották ülésüket a Kárpát-medencei Református Egyházak és Egyházkerületek Elnökségei. A Kárpátaljai Református Egyházat Zán Fábrián Sándor püspök, Nagy Béla főgondnok képviselte. Az Európai Egyházak ökomenikus Nagygyűlését szeptember 4-e és 9-e között Nagyszébenben rendezik meg. Ezzel kapcsolatosan a Generális Konvent fontosnak tartja a református egyházak megjelenését, jelenlétét. Ezért támogatta azt a javaslatot, hogy a nagyszébeni református templom legyen az a központ, ahol a magyar református rendezvények jelen lehetnek, és

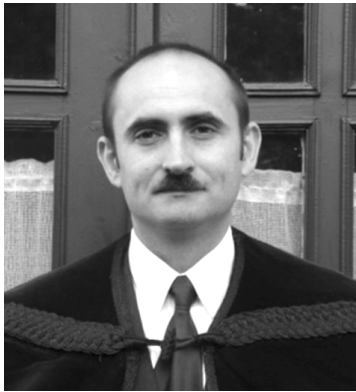
ezáltal a nagygyűlés résztvevői előtt megmutatkozik a magyar reformátusság.

A Generális Konvent elnöksége április 26-27-én fog legközelebb találkozni. Elhatározták, hogy ezen az ülésen meg fogják hallgatni a három – egyházalkotmányi, liturgiai és közös képviselői – szakbizottságot, hogy hol tartanak abban a munkában, amivel megbízták őket.

A Generális Konvent következő nagy, plenáris találkozóját Sárospatakon rendezik meg július 19-e és 21-e között, azaz itt találkoznak a kerületek, egyházmegegyék elnökségei.

Húsvét bizonyosságai

A húsvét a szabadulás ünnepe. Gyökerei az Ószövetségben találhatók. Fontos szerepe volt ezért az Isten népének életében. Ezen az ünnepen Izrael fiainak le kellett vágni a páska bárányt. Ez emlékeztette arra a zsidó embert, hogy rabszolga volt Egyiptomban. Halálra volt ítélve, nem volt lehetősége a megmenekülésre. Isten mégis rájuk tekintett és kihozta Egyiptom földjéről.

Krisztus előtt az Isten népének legnagyobb élménye ez a csodálatos szabadítás. Ha az Ószövetséget olvassuk, láthatjuk, hogy amikor Izrael nehéz helyzetben van, akkor a proféták mindig ebből az Isten-élményből és szabadításból merítettek erőt, hogy a csüggedt népet felemeljék.

A tíz parancsolat azzal kezdődik, hogy „én vagyok az Úr a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptom földjéről, a szolgálat házából”, vagyis, Én, az Isten szabadítottalak meg, nem más istenek. Előbb ad az Isten aztán kér. Mindig az ember az Isten adósa, és nem fordítva. A páska bárány megáldozása Egyiptomban a szabadítás jele. Annak vérével kenték meg az ajtófélfákat a zsidók, hogy a pusztító angyal elkerülje otthonaikat.

Évenként erre emlékeztek, előbb családi közösségben, amikor a családfő készítette el ezt az áldozatot. Az ünnepi asztalnál a legkisebb fiú megkérdezte, miért esszük ezeket a különleges ételeket. És az apa elmondta az egyiptomi szabadítás történetét.

Később a jeruzsálemi templomban, mert csak egyedül ezen a helyen lehetett áldozatot bemutatni. Ez az öröm ünnepe volt. Amikor Isten népe megfélemlített erről az ünnepről, és ezzel együtt arról a szabadító Istentről is, aki mindenkor őrizte őket, mindig erkölcsi és nemzeti romlás következett. És ebben újra felfedezik a páska ünnepét.

Amikor az ünnep külsőségesé vált, az emlékezés elvesztette hála jellegét. Egy népnépességé vált, amely jó üzlet volt. Ma is sokszor azzá válik. Krisztus korában egy jól működő üzlet volt az ünnep a zsidó papok számára. Egy bibliakutató leírja, hogy húsvétra Krisztus korában 250.000 bárányt áldoztak fel a papok. Több száz kilométerről nem hozhattak magukkal a hívek állatokat, mert az nem bírták volna az utat. Inkább megvették. Üzlet lett belőle. Ezért mondja Isten, hogy nem gyönyörködik az ilyen áldozatok vérében.

Amikor Jézus Krisztus ostort ragad a templom területén a pogányok udvarában működtetett vásár szétkergetésére, akkor épp ez ellen a visszaélés ellen lép fel.

Az ünnep kellett, hogy éberiséget tartson a zsidó népben, hogy felismerjék a Messiás Jézust.

Keresztelő János így mutat Jézus Krisztusra: „**íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit**”. Aki nem fogadja el a Bárányt, attól elvétetik a kegyelem, az áldás és az ünnep. Ez azt jelenti, hogy a szabadítás is. Amikor a zsidó nép elfordult az Istentől, Babiloni fogságba került. Ez büntetés volt. A fogságban vége szakadt az áldozatoknak, nem ünnepelethették ünnepeiket. Áldozati engesztelés nélkül nincs bocsánat. Isten népe halmozta a bűnt. Ezért örülnek, amikor újra felépül a templom és megindulnak az áldozatok.

Aki nem fogadja el Jézus Krisztus áldozatát, annak halmozódnak a vétkei. Ez nem csak a zsidó népre érvényes, hanem mindazokra, akiknek az ünnep nem ünnep. Vagy csak az evés és ivás érdekli belőle.

Húsvét a szabadság ünnepe. Nekünk keresztyéneknek a halál feletti győzelem ünnepe. Nem csak húsvétkor van ünnep. De minden vasárnap a halál feletti győzelem ünnepe. „**Az egész életünk egy ünneppé válik**”, - mondja Augustinus.

Jézus Krisztus a mi húsvéti bárányunk, aki kiment a bűn rabságából és a halál rabságából. Ő tökéletesen megfizetett.

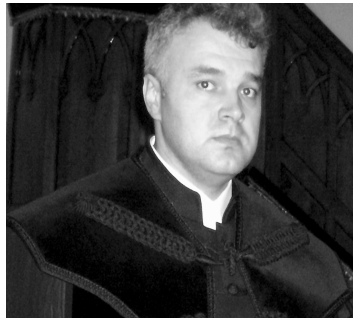
A legnagyobb ellenséget győzte le a halált és a Sátánt. És honnan tudjuk, hogy győzött? Az első hír hogy üres a sír. Még akkor is, ha őrizték, még akkor is, ha hazugságot terjesztettek felőle. Ma milyen szívesen mutogatnák a Krisztus ellenségei. De nincs mit, hiszen feltámadt. Aztán megjelenik, hogy emlékeztessen az ígéreteire. Hiszen megmondta, hogy harmadnapra feltámad. **Kicsiny hitűek, miért nem hisztek?** - és a gyáva, bátortalan tanítványok hinni fognak. Megváltozik az életük. Megszabadulnak a halál, a félelem rabságából. Bátor apostolokká válnak. Ez a bátorság csak egy Istenben bízó embernek a bátorsága, nem egy halottban csaldott ember magatartása.

Ma is csak akkor van húsvétunk, vasárnapunk, ha átéljük és elfogadjuk az Isten szabadítását. Egyébként csak evés és ivás, locsolkodás és züllés lesz az ünnep, másnapi faradsággal. Csak akkor igazi az ünnepünk, ha a formákat Isten Szentlelke megtölti az igaz Krisztusra való figyéllyel.

Héder János, a KRE főjegyzője

Imádkozzunk és hirdessük az evangéliumot!

A nemrég lezajlott választások eredményeként Zán Fábian Sándor lett a Kárpátaljai Református Egyház püspöke

– **Nagyon sok munkaterületen kell helytállnia a Kárpátaljai Református Egyház püspökének...**

– Az elsődleges feladatok között látom, hogy a lelkesítő kart olyan szolgáló közösséggé formáljuk, akik tekintettel vannak egymásra, és egymást segíteni tudják a gyülekezetépítésben.

Nagyon fontos, hogy igazi közösség legyünk, hogy ne legyen széthúzás és pártoskodás. Megszívlelendőnek tartom dr. Bölscei Gusztáv püspök úr intelmeit, hogy egyensúlyt tartsunk az egyházban. A tanítás terén és a gyakorlatban is úgy kell előrehaladnunk, hogy ne maradjon le tőlünk a gyülekezet, az a nép, amelyik megérdemli a gondoskodást.

Próbáljuk meg a gyülekezetek lebontva látni, milyen lehetőségek vannak az újjáépítésre, mi az, amivel óvatosan kell bánnunk, s mi az, amivel őszintén szembe kell néznünk, illetve belátnunk, hogy rossz.

Én azt szeretném, ha az igazsághoz ragaszkodván szeretetben tudnánk növekedni. És itt mindenképp

pen a növekedés szót kihangsúlyoznám, hisz a Kárpátaljai Református Egyház missziói helyzetben van, a növekedés lehetősége Istentől adott számunkra. S mi ezt szeretnénk megélni, ezt kihasználni, hogy ne legyenek generációs problémák. Szeretnénk a fiatal nemzedéket úgy látni, és úgy szolgálni a fiatal és a középkorostály között, hogy a jövőben mindannyian hűséges egyháztagok legyenek.

– **Ehhez nagyon erős egyházi életre van szükség...**

A Kárpátaljai Református Egyház megerősítése, megelevenítése sok mindenben függ a lelkesektől, a munkatársaktól, de elsősorban Isten megelevenítő igéjétől függ, hogy mennyire áldja meg az ő szolgálót, s mennyire teszi élővé és hatóvá az ő szájukon az igét, illetve az emberek azt hogyan fogadják.

Nagyon nagy hangsúlyt szeretnék fektetni a belmisszióra, a kis és nagy gyülekezetek formálására evangelizációk által, gyülekezeti munkatársak által, az ifjúsági és a gyermekmunkák által. Első dolog, hogy gyülekezeteink tagjai megkapják azt a lelki táplálékot, ami őket erőssé teszi és egyházunkat megerősíti. A másik dolog, amitől gyümölcsöket, eredményeket várok, az a gyülekezeteknek és egyháztagjainknak a külmissziója. Tehát nemcsak a gyülekezeteket kell még inkább felkarolni, gondozni, de a gyülekezeti tagoknak is nyitniuk kell a világ, a távol lévők felé. Mindig az a

közösség erősödik, amelyik az Úrra figyel, észreveszi embertársait, észreveszi azokat az embereket, akik segítségre szorulnak. Misszió nélkül nincs egyház. Ezt nemcsak hangsúlyozni fontos, de tenni kell azért, hogy legyen a mi egyházunknak erős közössége, jó bel- és külmissziója. Mindezt biblikusán, hitvallásunkra építve fontos megcselekednünk, hiszen egyház nélkül nincs hitvallás, hitvallás nélkül nincs egyház. Ugyanúgy egyház nélkül nincs misszió, de misszió nélkül nincs egyház sem. Ezeket a dolgokat szorosán együtt kell látnunk. Én nagyon örülök az egyházkerület missziós bizottsága kezdeményezésének, hogy a munkatársképzésre tették a hangsúlyt, illetve megpróbálják kidolgozni, hogyan lehet egyháztagjainkat olyan munkatársakká tenni, akik nemcsak eljárnak rendszeresen istentiszteletre, de Isten igéjét elviszik az otthonokba, kiviszik a templomból, elérnek vele olyan embereket, akik még oda nem jöttek be. Ez nagyon fontos, akárcsak a kórházmisszió megelevenítése és újra felkarolása. Mindezeket a dolgokat nem külső, hanem belső forrásokból szeretnénk megvalósítani. Nagyon remélem, hogy gyülekezeteink, lelkesítő partnerek lesznek ebben. Mert akkor lesz a miénk az áldás, ha mi dolgozunk és mi imádkozunk érte. Olyan jó lenne, ha mindannyian imádkozva tudnánk dolgozni Isten dicsőségére és népünk javára.

Tarackózi Ferenc

A szeretet ereje

– **Nagy Béla a Kárpátaljai Református Egyház újonnan megválasztott gondnoka. Újabb kihívás...**

– Igen, korábban már betöltöttem ezt a tisztséget, és a diakóniai osztály vezetőjeként is igyekeztem az egész Kárpátaljai Református Egyházat szolgálni. Hogy most ismét megválasztottak, az azt is jelzi, hogy a többség elégedett volt az elért eredményekkel. Mindezt Istené a dicsőség. Ő állított a diakóniai szolgálatba, s én ennek a nem mindig könnyű kihívásnak imádkozó szívvel próbáltam és próbálok eleget tenni. Ezúttal főgondnoki szolgálattal az Ő akaratának szeretnék engedelmeskedni. Pál filipibelihez írott levelének egyik sora (4-13) – ez egyik vezérigém is – nyújt ehhez segítséget: „**Mindenre van erőm Krisztusban!**”

– **Tervek...**

– Ha a Jóisten egészséget és időt ad, szeretnék ellátogatni mind a 108 gyülekezetünkbe. Hogy személyesen megismerkedhessek gondjaikkal, problémáikkal, hogy közösen kereshessük a megoldásokat, hogy gyülekezeteinket minél előbb, minél erősebb alapokra helyezhes-

sük. Intézményeinknek – négy református liceumunknak például – erős háttérrel kell biztosítanunk. Sorukat eddig is szívemen viseltem, de ezt csak fokozni szeretném, hisz

az egyházunk jövője függ a felnövekvő nemzedék neveltetésétől. Úgy vélem, e cél érdekében támogatnunk és szorgalmaznunk kell az egyházi óvodák beindítását is. Persze nem feledkezhetünk meg az idősekről sem, akik a nehéz körülmények között is kiálltak hitük mellett, megőrizték egyházainkat, templomainkat. Most, amikor hajlottkorúak lettek, gondoskodni kell róluk. Szeretnénk mihamarabb megnyitni Beregszászon – s majd másutt is, ha Isten megsegít – az idősek otthonát. Rengeteg jelentkező van a már

most a majdnem elkészült beregszászi óregek otthonába. És nagyon nehéz dönteni. Jelenleg legnagyobb gondot a munkatársak fizetésének előteremtése okozza, de bízunk benne, és imádkozunk érte, hogy Isten segítőkész embereket küld. Igaz imádságunk meghallgatására talál. Erről már sokszor meggyőződünk. És nem csupán külföldről várjuk a segítséget: nekünk, kárpátaljai keresztyéneknek is nyitott szívvel kell viseltetnünk a nehezebb sorban élő embertársaink iránt.

Ehhez a gyülekezetekben is erősíteni kell a diakónusi szolgálatot.

Erre törekszünk. És igen fontosnak tartjuk, hogy diakónusaink a lelki táplálékot is eljuttassák az abban szükölködőknek. Hálát adok Istennek, hogy nap mint nap rendel szolgálatkész embereket e nemes ügy mellé. Azt kívánom, hogy mindannyiunkat kössön össze a hit, a remény, a szeretet...

Végezetül a János evangéliuma 11. részének 25. versével kívánok minden testvéremnek áldott húsvéti ünnepeket: „**Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbenem, ha meghal is, él. És aki csak él és hisz énbenem, soha meg nem hal**”...

Kovács Erzsébet

Isten ajándékai

A legkisebb közösség - a család

„Senki sem fejlődhet szabadon a világon, senkinek sem lehet igazán teljes az élete, ha nem érzi, hogy legalább egyvalaki megérti őt.” /John Powell/

A Református Egyház minden esztendőben megnevez egy központi gondolatot, témát, amely végigkíséri mind egyéni, mind egyházi életünket. 2007. a „Közösség” éve, amely azt jelenti, hogy ebben az esztendőben különös figyelemmel gondozzuk, ápoljuk és őrizzük azokat a kis és nagy közösségeket, melyekkel Isten megajándékozott. Úgy gondolom, hogy jó azt tisztán látni: „egészséges”, hiteles gyülekezetek és közösségek – „egészséges”, hiteles egyénekből épülnek fel. Ahhoz pedig, hogy ez valóban így történjen, azt a legkisebb csoportot kell megerősítenünk és védnünk, amelyben maga az egyén, az ember élete fejlődik hiteles és érett személyiséggé: a családot.

E gondolatok jegyében szeretnénk most újtára indítani egy olyan sorozatot, melyben a családról, mint a társadalom legkisebb egységéről olvashatunk. Célunk az, hogy visszataláljunk ahhoz a mindenki számára elérhető isteni kijelentéshez, mely az életet ringató bölcsőben, a családban válik megtapasztalható valósággá. Isten áldása kísérje sorainkat!

Család és életminőség

„Már semmi sem a régi... Minden teljesen megváltozott: az időjárás, az emberek, a fiatalok, a gondolkodás. Úgy érzem, mintha én lennék egészen más, mert én még azt mondtam régen: „édesapám és édesanyám”, mert nem tetszik, hogy az unokám csak együtt él valakivel, és házasságról hallani sem akar... Nehéz, nagyon nehéz. Talán el kellene fo-

gadnom, hogy ez a fejlődés? „Haladni kell a korrall!” – mondogatja sokszor, de nekem már nincs kedvem hozzá” – mondta szomorúan egy nagymama. Ott és akkor hasított belém, hogy bár a kor halad, de vannak értékek, melyek sohasem veszítenek önmagukból. Ezek azok, melyeket a Teremtő

lom, s valóban úgy tűnik, hogy embertársaink nagy része e gondolat jegyében él. Ezért válnak már-már köznyelvünk részévé a nukleáris család (egy gyermekes család), a mozaik család (válás után létrejött új család, melyben saját és közös gyermekek is élnek), a válási árvaság, az egyszü-

örökérvényűen alkotott meg, s amelyeket semmiféle fejlődés sem pusztíthat ki az ember lelkéből. Értékvesztett világunkban nem az „érték” vész el, hanem az ember, aki Isten nélkül él. Az ember lesz a vesztes, aki követve e lázadó és magát szabadnak kikiáltó kultúrát, mást nevez meg értékesnek – önmagát is becsapva. A hit, a szeretet, az igazság, a becsület, a tisztaság, a család, a gyermekvállalás – olyan Istentől elkészített kincsek, melyek – amíg tart e kegyelmi idő – az Ő képmására hasonló embert faragnak abból, aki ezek szerint él.

„Lejárt a család ideje” – hal-

lós családmodell, az együttélés fogalmai. Ezek létét és egyre nagyobb számban való megjelenését kár lenne tagadni. Felelősségünk abban áll, hogy ítékezés helyett az Isten gyógyító szeretetét és jelenlétét vigyük önmagunkban e világ elé. Hiszen a Szentírás alapján bátran kijelenthetjük, hogy a Teremtő minden egyes embert, akit megformált e földön, egy családban hívta életre. Terve, melyet személyesen reá szabott, a család fészek - melegében és biztonságában indul útjára. (Gondoljunk Ábrahámra, akit egész családjával együtt hívott el, vagy magára az Úr Jézusra, aki

szintén családba született, s innen lépett messiási küldetésébe.)

Ez az az alapvető igazság, melyben rátalálhatunk arra is, hogy a család működése szintén gondosan megtervezett és felépített. Minden Istentől formába öntött családi egységnek vannak olyan alapfunkciói, melyek ha betöltik szerepüket, az ember életminőségét pozitívan formálják. Ezek közül álljon itt néhány a teljesség igénye nélkül:

– a család a testi-lelki egészség védője

– a család érzelmi biztonságot nyújt

– a családban átélte „szoros összetartozás” élménye a bizalom kiépülését erősíti

– a család az érett, hosszú távú tervezésre, kapcsolatokra képes személyiség kifejlődésének az alapja

– a család őrző-védő szerepet tölt be minden egyes tagja számára

– a család adhatja meg azokat a támogató funkciókat, melyekkel a családtagok képesek felvenni a küzdelmet a külső körülményekkel

– a család e folytonosan változó világban az állandóság menedékét és biztonságát nyújtja mind a szülők, mind a gyermekek számára.

Mindezeket az alapfunkciókat Isten mélyen és kitörölhetetlenül a lelkünkbe véste, s testet öltésre várnak családjainkban. Talán nem ilyen megfogalmazásban, de mindannyian ismerjük és értjük, hogy miről van szó: fészekről, biztonságról, oltalomról, bizalomról és

meg-megújuló szeretetről. Aki Arany János *Ithon* című versét olvassa, szinte már érzi, hogy mit jelent: „vagyom én e nyájas körbe.” Talán ismerős, hogy: „*Künn borong bár a magasban: Itt örökké csillagos van.*”

Az Istentől eltervezett család az alapvető feladatait azonban nem rajtunk kívül, nélkülünk, s helyettünk tölti be, hanem mi magunk tudatos, aktív résztvevői vagyunk azok végrehajtásának. Ahhoz, hogy ajándékba kapott családi közösségünk minden időkben, és minden körülmények között életerős maradjon, nekünk is küzdeni, formálódni kell. Talán éppen úgy, hogy nem engedünk a kívülről beszűrődő, szabadságot és önmegvalósítást hirdető, istennélküli hangoknak. A család ideje most érkezett el a leginkább, amikor oly sok szorongó, bizonytalan ember vesz körül, akik kora gyermekkoruktól fogva híjján voltak a bizalomnak. Nem bíznak sem Istenben, sem emberben. Hogyan is várhatnánk, hogy a hit, mely „szívbeli bizalom” (Heid. Káté) megszülessen bennük...?!

A család ideje még nem járt le, sőt: most van a legnagyobb szükség rá! Emberségünk, életünk minősége függ tőle. Nem mindegy, hogy milyen bölcsőben ring a következő nemzedék. Nem mindegy, hogy istenarcú családok alkotják-e közösségeinket. Értéke tehát nő, s mindaddig létezik, míg Isten egyben tartja e világot.

Taracközíné Nemes Mónika
ref. lelkész, lelkigondozó

Postaláda

Szeretettel várjuk gondolataikat, kérdéseiket, melyeket elküldhetnek a szerkesztőség címére!

A következő részben „A családok alapvető funkciói”-ról olvashatnak bővebben. Szeretettel ajánljuk a Tiszánineni Református Egyházkerület honlapját, www.tirek.hu, melyen ebben a témában a Református Rádió „Lélektől-lélekig” című lelkigondozói műsorát is meghallgathatják.

Jézus menteni jött

„Nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem azért, hogy megmentsem.” (János 12,47)

Na, most tessék megmondani, őszintén! Soha nem kívántad még, hogy Isten ítélje el azt, aki rosszat tett, megbántott, megcsalt, becsapott, gonosz volt? Csak egy kicsit... Nem akartuk meglátni, rosszakarónkon, ellenségünkön Isten pálcáját? Soha nem sóhajtoztunk még: óh Istenem, meddig tűröd még ezt a gonoszságot? Lehet, hogy nem ezekkel a szavakkal, de kívántuk mi is Isten „igazságos” ítéletét a másik emberen! Persze az igazsághoz majd mi elmondjuk a magunkét Istennek. Mi nem vagyunk bosszúállók, de szeretnénk látni az ítéletet...

Egy apának volt egyetlen fia. Fiatal, gimnazista. Az iskola kosárlabda csapatában játszott, jó

játékos volt. Egy este holtan találták, egy golyó végzett vele. A rendőrség hamar megtalálta a gyilkost. Egy hasonló korú iskolatárs követte el a szörnyű gyilkosságot, irigységből. Szeretett volna ő is kedvelt lenni, de csak a másik árnyékában játszhatott... Így érezte. Életfogytiglani börtönre ítélték. A gyászoló édesapa nagyon szenvedett. A bírósági tárgyalásokon mindig ott volt és remegett szíve-lelke a fájdalomtól. Amikor az ítéletet meghozták, és a bíró kihirdette, az édesapa szót kért. S azt mondta: „Nem bírom elviselni a fájdalmat, melyet fiam elvesztése miatt érzek, és nem csökkentí fájdalomat az sem, hogy ezt a fiatal fiút, gyermekem gyilkosát örökre börtönbe zárják.

A fájdalom kísérni fog egy életen át. Szeretnék megbocsátani neki, és örökre fogadni fiam helyett.”

Néma csend lett a tárgyaló teremben, csak a fiatal elítelt zokogása törte meg a csendet: „Kérem, ne bocsásson meg, nem érdemlem!”

Az apa röviden válaszolt: „Nem érdem ez fiam, kegyelem, én is kaptam!”

Jézus nem azért jött, hogy kipszítssa népe ellenségét, a pogányokat, megverje és megnyomorítsa a bűnösöket. Jézus menteni jött. Az egész világ emberisége elveszett a bűn miatt. Isten szerette, nagyon szerette Fiát, de szerette a megromlott embert is, akit örömben, örömmel teremtett az Ő hasonlatosságára.

Az ember fordult el Istentől,

csalt, hazudott, és végén vádolta a Teremtőt is: „Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról és így ettem!” (1Mózes 3,12) Nem én vagyok a hibás, Te vagy a hibás, mert ilyen asszonyt adtál mellém! Nem én vagyok a hibás, ő, az asszony, ő adott nekem a tiltott gyümölcsből.

Miért vádol Ádám? Miért vádol az ember? Azért, hogy a büntetést elhárítsa magáról. Büntesék őt, megérdemli, de ne büntessenek engem!

Jézus jött, hogy a bűn büntetését magára vállalja. Jött, hogy a szerető Atya Isten szívét kiengesztelje.

Értem és érted, kedves Olvasóm, feláldozta magát a kereszten. Ő, az ártatlan Bárány szenvedett miattam és miattad. Szabadulást, megváltást hozott Jézus a bűnös világnak. Nem állt bosszút vádlóin, gyilkosain, kegyelemért könyörgött az Atyához még a kereszten is.

Szeretnéd meglátni a rosszakaród büntetését? Boldog lennél, ha szenvedni látnád? Tudnál békésen aludni, reggel örömmel kezdenéd a napot? Ha így lenne, ha még ilyen indulat van a szívedben, kérlek, hamar gondold végig Jézus mondását: „Nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem azért, hogy megmentsem!”

Tartsunk egy kis önvizsgálatot. Neked nincs bűnöd, hibád, nem vétkeztél Isten és emberek ellen? Vétkeztünk mindnyájan! Ha Isten nem lenne kegyelmes, ha Jézus vére nem mosná el bűneinket, az örök kárhozat, a pokol várna ránk. Jézus jött, és szenvedett, értem és érted, hogy felmentsen Isten igazságos és jogos ítélete alól. Ha találkoztál már a megmentő Jézussal, akkor nem ítélezhetsz és nem kívánhatsz rosszat az „ellened vétkezőnek.”

dr. Tapolyainé Bartha Gizella

Egymás hite által épültünk

Csodálatos Isten szeretete, népére való odafigyelése, alapították meg újra több ezren, a Magyar Reformátusok V. Világtalálkozójának kárpátaljai rendezvényére érkezett résztvevők. Előző nap megérezte esett, felhőszakadás, jég-eső tette próbára a lakosságot, a világtalálkozó napján viszont felhőtlen, tiszta égbolt, napsütés várta a kárpátaljai gyülekezetekből és a határokon, tengereken, óceánon túlról a tiszapéterfalvi stadionba érkező reformátusokat, érdeklődőket. És igencsak felemelő érzés volt, amikor a mintegy ötezres tömeg ajkáról egyszerre csendült fel az ének: „Te-benned bízunk eleitől fogva” ...

Szétszakítottak határok, békediktátumok, pártok, különböző vezetések, de van egy kapocs, ami bennünket összeköt: az Isten szeretete. Jézus Krisztusban egyek vagyunk, rajta kívül nincs más Szabadítónk. Közös oltárunk van: a Golgota keresztye.

Akik az Úrban bíznak, meg nem szégyenülnek. Elődeink a múltban hittek és megtapasztalták Istennek megtartó hatalmát. A ma élőknek is hinnünk és vallanunk kell, hogy részesei legyünk Isten áldásának. Ezért jöttünk össze, ezért voltunk együtt, hogy egymás hite által épüljünk.

Az elmúlt évben egy keresztyén szellemiséget árasztó létesítménnyel gazdagodott Beregszász: a Kárpátaljai Református Egyház, s annak ifjúsági szervezete kávéházat létesített. A Széchenyi utca 48. szám alatt álló szépen felújított épületben szeretettel várják a keresztyén lelkületű fiatalokat.

Január 21-én magyarországi, erdélyi, partiumi, felvidéki, kárpátaljai egyházi vezetők, állami tisztségviselők jöttek el, hogy részt vegyenek az újonnan megválasztott kárpátaljai református zsinat tagjainak, tisztségviselőinek, püspökének ünnepélyes beiktatásán. Képviseltette magát szinte valamennyi kárpátaljai református gyülekezet, hogy együtt adjanak hálát Istennek, amiért mindaddig megtartott bennünket, s közösen imádkozzanak azért, hogy az újonnan megválasztott tisztségviselőknek adjon bölcseséget, hogy az Ige igazsága és a krisztusi szeretet vezérelje őket szolgálatukban.

Az Ungi egyházmegye esperesének beiktatása. Eszény

Ezékiel 3, 17: „Embernek fia! Őr-állól adtalak én téged Izrael házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben.”

ApCsel 20,28: „Viseljete gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.”

1Pét2,9: „Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való négyetek, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.”

Tisztségviselők beiktatása a tivadarfalvi református gyülekezetben

Isten gyermekei

Meghatóan szép ünnepségre került sor advent első vasárnapján a beregszászi református templomban: tizenhat – család típusú gyermekotthonban nevelkedő – gyer-

meket tartottak keresztyén víz alá. Nevelőszülők, nagyszülők és keresztyén szülők fogadták meg, hogy a rájuk bízott kicsinyeket úgy nevelik és neveltetik, hogy azok Jézus hű követőivé, Isten igaz gyermekeivé váljanak.

Evangelizáció Mátyfalván**Családtípusú gyermekotthonok nyíltak**

A Sámuel Alapítvány által vásárolt nagydobronyi otthonba a beregszászi (Búcsú) Bocskor Albert és felesége, Andrea két fiukkal – a 12 éves Edmonddal és a 4 éves Márkkal – költözött be november végén.

Nagyberegen a Füzesi házaspár – Sándor és Olga – döntött úgy, hogy elhagyott, árva gyermekeket fogadnak családjukba. A szülők elhatározását két gyermekük is támogatta. A 18 éves Szabina és a 14 éves Sándor testvérként fogadták az új jövevényeket.

Megújult templomaink

... Újbátyúban

Új templomot épített a kicsiny református gyülekezet. A gyülekezet lelkipásztora Szántó János, gondnoka Ember István.

... Búcsúban

„Megtöltöm e házat dicsőséggel”
Minden időben voltak, akik Isten házának építésén szorgoskodtak. S az Úr velük volt. Akárcsak a búcsúiakkal, akiknek imái meghallgattak: 1989-ben visszakapták és rendbe teheték a hosszú évekig raktárként használt templomukat, s az elmúlt évben ismét felújíthatták azt. A gyülekezet lelkipásztora Pocsai Vince, gondnoka Nagy Béla.

**Zsolt 84, 2; 5: „Mily szerelme-
tek a te hajlékaid, Seregeknek Ura!”**

**„Boldogok, akik lakoznak a te há-
zadban, dicsérhetnek téged szüntel-
len!”**

**„Boldog ember az, akinek te vagy
erőssége, s a te ösvényeid vannak szí-
vében... Boldog ember az, aki bízik
benned”**

**Zsolt 90,1–2: „ Uram, te voltál né-
künk hajlékunk nemzedékről nem-
zedékre!”**

**„Mielőtt hegyek születtek, mielőtt
a föld és a világ létrejött, öröktől fog-
va mindörökké vagy Te, ó Isten!”**

...Munkácson

A Latorca-parti város díszé lett a megújult református templom. Istené a dicsőség.

...Tiszaásványban

Két éves megfeszített és áldozatos munka után kívül-belül megújult a tiszaásványi református templom. A gyülekezet lelkipásztora Mészáros Zoltán, gondnoka Malomka Sándor.

...Gejőcön

Megújult a gejőci református gyülekezet temploma. Lelkipásztor Nagy István. A hálaadó istentiszteleten az Ivaskovics József vezette Gyöngykaláris énekkar szolgált...

...Rahón

A református templom alapkövének letételére 2005. május 22-én került sor. A 2006-os évben a munkálatok folytatódottak, s sikerült tető alá tenni az épületet.

...Tiszakeresztúrtban

„Boldogok, akik lakoznak a te házadban, boldog ember az, aki bízik benned”. Ezért a boldog emberért imádkoztak a tiszakeresztúri felújított templomban is.
A gyülekezet lelkésze Sipos József, gondnoka Szilágyi Zoltán

...Fornoson

Ünnepi istentisztelet keretében adtak hálát a fornosiai is templomuk megújításáért. (Lelkipásztor Gergely Szabolcs.) Kétéves munka gyümölcse a kívül-belül megújult istenháza. A munkálatok mintegy 80 %-át a gyülekezet finanszírozta, de segített a Beregi Egyházmegye, a magyarországi Julianus Barát Alapítvány, s holland támogatás is érkezett.

Iszákosmentő misszió Csongoron A szabadulás útja

Ebben az oly sok gonddal, problémával terhelt világunkban az emberek egy része üresnek, kiégettnak, elhagyottnak érzi magát. Megrögzötten keresik a boldogságot. De csak az élvezetekbe menekülnek. Hajszojják magukat, hogy minden földi jót megszerezhessenek. Aztán érzik: a megszerzhető és elérhető utáni hajsza nem hozta meg az élet teljességét. Valami továbbra is hiányzik az életükből. És egyre több keserűség, csalódás éri őket. Félelmek gyötrik: mi lesz holnap, mit hoz a jövő? Erdemes egyáltalán élni? Hogy elviselhetővé tegyék az életüket, egyre gyakrabban nyúlnak a pohárhoz, a kábítószerhez, vagy éppen jószokhoz járnak, hogy útmutatást kapjanak. És egyre mélyebbre süllyednek. Kicsúszik a talaj a lábuk alól, nem tudnak megállni a lejtőn. Meg olykor nem is akarnak, hisz abban a kábulatban nem érzékelik a körülöttük zajló világot, minden olyan mind-eggyé válik. Sokszor a depresszió lesz úrrá rajtuk. Vagy éppen agressziót vált ki belőlük a mértéktelen italozás. És szenved a családjuk is. Pokollá válik az életük. Nincs ebből kiút? – tesszük fel a kérdést. De igen, van kiút, és van segítség.

Csongoron, a Kárpátaljai Református Egyház belmisszió-központjában kéthavonta kínálnak alkalmat és lehetőséget azoknak

a szenvedélybetegeknek, akik szabadulni szeretnének. Itt találkoztunk már *tiszta* és hitükben erősödni vágyókkal, meg olyanokkal, akik megpróbálják megtalálni az élet igazi értelmét, keresik a szabadulás útját, módját. Ebben itt igen nagy segítségük-

A Reformátusok Világtalálkozójának tiszapéterfalvi rendezvényén a gyógyultak bátran álltak a több ezres közönség elé, hogy hitet tegyenek Isten mellett, hogy üzenjenek mindenkinek: az Úrnál van a szabadulás...

re van Pocsai Sándor lelkipásztor és felesége, Marika. Velük beszélgettünk többek között az alkoholizmus okairól, a gyógyulás lehetőségeiről és módjairól.

– **Miért nyúlnak az emberek a kábítószerhez, az alkoholhoz?**

– A szeretethiányt nevezhetjük meg elsőnek a kiváltó okok közül – kezdi beszélgetésünket Marika. – Úgy érzik, embertár-

saik nem fogadják be, családjuk és barátaik nem értik meg őket. Magányosak és csalódottak. Ki akarnak törni abból az élethelyzetből, amit nem tudnak elviselni. Felejteni akarnak, vagy legalábbis néhány órára más emberrel lenni.

– A gyökerek sokszor a gyerekkorba nyúlnak vissza: a meleg fészkek, az őszinte szó hiánya, a szülő és gyerek közti nézeteltérések, félelem a veszekedéstől vagy büntetéstől stb. – monja id.

– Közben teljesen kikészíti az idegrendszerét. Mindezt tapasztalatból mondom – mondja az egyik gyógyult. – Hatszor próbálkoztam már öngyilkossággal, de élek. Természetgyógyászokhoz fordultam, de semmi javulás. Aztán néhányszor hallottam már erről a csongori misszióról, s úgy éreztem, el kell jönnöm. És örülök, hogy itt vagyok. Érzem, itt valóban segíteni akarnak, emberszámba vesznek, itt reális vallást tanítanak, s igaz hitre vezetnek. Erős akarátú embernek tartom magam, és tudom, amit elhatározok, be is tartom: többé nem iszom. Itt a dohányzásról is lemondtam, és amit nagyon fontosnak tartok: megtanultam bízni Istenben.

– Az okkultizmus, az úgynevezett természetfölötti, titokzatos erőkből és szellemekben való hit egyre nagyobb veszélyt jelent az emberiségére – veszi át a szót Pocsai Sándor. – S a legnagyobb gond, hogy ezek a szemfényvesztők az imádkozást használják csaliként. De visszatérve a misszió munkájára. El kell mondani, hogy mi nem az alkohol, hanem az alkoholizmus ellen küzdünk. Viszont az alkoholizmusból gyógyultak már nem nyúlhatnak többé az italhoz. És ehhez erős akaratra van szükség. Meg a családtagok segítségére. Hozzánk bárki elkísérheti hozzátartozóját, házastársának külön szobát biztosítunk. Sokan vannak, akik gyógyultan mentek tőlünk haza, de visszavisszatérnek hitükben erősödni. Jönnek olyan fiatalok is, akik még nem lettek ugyan semmilyen káros szenvedély rabjaivá, de nem is szeretnének szenvedélybeteg-

gé válni.

– **Hogyan sikerül itt az, ami kórházban, elvonókúrákon nem?**

– A misszió azzal ad többet, hogy mi nem elveszük a betegetől az alkoholt, hanem valami mást adunk helyette, ami valóban az öröm forrása. Mert a szenvedélybeteg örömet keres. Itt megtanítjuk gondolkodni, rávezetjük őket annak felismerésére, hogy az alkohol nem old meg semmit. Az igazi szabadulás csak Krisztus által van.

– **Sokan esetleg önmaguknak is szégyellik bevallani, hogy alkoholisták, és nem jönnek el...**

– Ide jönni nem szégyen. Azt nem szégyelljük, amikor felémeltük a poharat? Jöjjen bátran mindenki, aki szabadulni akar, mert itt valóban segítséget kapunk – mondja az egyik fiatalasszony, s a jelenlévők egymás szavába vágva mondanak hálát, amiért itt lehetnek.

– Írja meg, hogy azt üzenjük mindenkinek, aki majd olvassa ezt az írást, hogy ha környezetében szenvedélybeteg van, győzze meg arról: itt megértik gondjait, segítenek rajta. Jöjjenek el, hogy megváltozzon az életük, hogy megismerjenek egy más életformát, hogy valóban boldogok lehessenek – mondják többen is búcsúzóul.

Egy nemrég olvasott gondolat jutott eszembe, amikor ezeket a bizakodó, bátor, s immáron csillogó szempárokba néztem: „Titkuk van, s az a titkuk, hogy közösségük van Istennel, melyet a Golgota keresztye alatt, bűneik bocsánata által nyertek el, amikor megszabadultak mindattól, ami őket Istentől elválasztotta.”

Marton Erzsébet

A Kárpátaljai Református Egyház leprásokat segítő missziója

A Kárpátaljai Református Egyház szolgálattevői, élve a lehetőséggel, és engedelmességgel Krisztus parancsának, felvállalták a leprásoknak való szolgálatot.

Nagy János lelkipásztor 1992 októberében elindult, hogy személyesen meglátogassa a betegeket a lepratelepeken Oroszországban és Ukrajnában.

Így vette kezdetét a leprások között való szolgálat egyházunkban, és az Úr kegyelméből ma is működik.

2002-ben a lepramisszió a volt Szovjetunió területén 23 leprateleppel tartotta a kapcsolatot, és küldött a betegeknek segélycsomagokat.

A csomagok küldése fontos segítség a betegeknek és az őket kezelő orvosoknak, de nem meríti ki a misszió fogalmát.

2003 tavaszán személyesen keresték fel a kucsurgáni lepratelepet Ukrajnában, melyet napjainkig rendszeresen látogatnak is. 2004 tavaszán az oroszországi lepratelepeket látogatták meg Rosztovban, Krasznodarban, Sztavropolban és Asztrahányban.

Így kezdték megvalósítani a missziót a betegek között, a személyes kapcsolat és ismerkedés, az anyagi segítség és az evangélium hirdetése által.

A gondoskodás és támogatás

Kárpátaljaiak a kucsurgáni lepratelep betegek körében

meghozta gyümölcseit. A munkatársak kérésére és meghívására a betegek elmennek azokra az evangelizációs alkalmakra, melyeket

utazásaik során szerveznek.

Az elmúlt esztendőben is a gyűjtésből, amit egyházunk szokása szerint január utolsó vasárnapján, a leprások világnapján szervez, kétszer sikerült elutazni

utazásaik során szerveznek. Az elmúlt esztendőben is a gyűjtésből, amit egyházunk szokása szerint január utolsó vasárnapján, a leprások világnapján szervez, kétszer sikerült elutazni

utazásaik során szerveznek. Az elmúlt esztendőben is a gyűjtésből, amit egyházunk szokása szerint január utolsó vasárnapján, a leprások világnapján szervez, kétszer sikerült elutazni

utazásaik során szerveznek. Az elmúlt esztendőben is a gyűjtésből, amit egyházunk szokása szerint január utolsó vasárnapján, a leprások világnapján szervez, kétszer sikerült elutazni

utazásaik során szerveznek. Az elmúlt esztendőben is a gyűjtésből, amit egyházunk szokása szerint január utolsó vasárnapján, a leprások világnapján szervez, kétszer sikerült elutazni

gek hallhatták hívő testvérek bizonyágtételeit, akik vállalták, hogy elutaznak a lepratelepre.

Az élelmiszer, a ruhák és kötszerek, amit szállítani tudnak, a leprásoknak mindig szükségesek. (A Dorcas Kárpátalja Segélyszervezet humanitárius segélyekkel rendszeresen támogatja a misszió szolgálatát.)

A betegek legnagyobb szükségletét mégsem tudják enyhíteni. Mert minden betegnek a betegsége idején a gyógyszer válik a legfontosabbá. A lepra betegség fertőző és halálos, ha nem kezelik megfelelően.

Isten kegyelméből létezik egy gyógyszer. A Dapson pirula megállítja a betegség lefolyását és halálos kimenetelét. A szovjet rendszer idején gyártották ezt az anyagot Oroszországban is, mivel a leprások száma a Szovjetunióban több tízezer volt. Mára ez az egyetlen gyógyszergyár nem létezik. Európában és az USA-ban is a Dapson név alatt gyártott gyógyszerhez nehéz hozzájutni.

A helyzet kritikus, még akkor is, ha a ma élő betegek annak idején még megkapták a megfelelő adagot, mivel életük végéig kezelés alatt kell állniuk. Ha nem kapják rendszeresen, sebeik kiújulhatnak, és a betegség újra prog-

resszív lehet. A misszió célja a jövőre nézve is a gyógyszerbeszerzés marad.

A lepramisszió szolgálattevői Sponták Róbert és Hánykovic Leonárd.

A lepráról

A lepra valóban ijesztő tünetekkel járó betegség. Pálcika alakú kórokozója, a *Mycobacterium leprae* – amelyet 1873-ban fedezett fel Armauer Hansen norvég kutató – többéves lapangás után kétféle betegséget okozhat. A bőrlepra először a nyálkahártyát és a bőrt, később a belső szerveket (a májat, a vesét és a beleket) támadja meg. A fertőzésről kezdetben feltűnő bőrfoltok árulkodnak, míg előrehaladottabb stádiumban a test bizonyos részei fokozatosan elveszítik érzékenységüket, megcsontosulnak a végtagok és az arc is, így alakul a jellegzetes leprás oroszlánarc.

Az ideglepra nem roncsolja el a belső szerveket és a végtagokat, viszont tönkreteszi az érzékelésért és mozgásért felelős idegszálakat.

A www.kereftenyek.hu alapján összeállította: Soós Katalin

Húsvéti történet

— Ismered ezt a jelet? Ma Isten szeretne sok olyan kérdésre választ adni, amelyek már talán a

Tamás hisz

te fejedben is benne vannak. Gyere, menjünk vissza a 2000 évvel ezelőtti Izraelbe.

Közeledett a húsvét ünnepe. Az ünnepi vacsorán a tanítványok különösen szorongtak.

„Ne nyugtalankodjék a szívetek!” – mondta az Úr Jézus, mert látta, hogy aggódnak. – „Higgyetek Istenben és higgyetek énbenem!”

Azt is mondta nekik, hogy hamarosan meghal, de újra életre kel. A tanítványok ezt nem értették, és tovább szomorkodtak. Vacsora után kimentek az Olajfák hegyére, egy csendes ligetbe Jézussal imádkozni.

Hirtelen kiáltások hallatszottak! Fáklyák villantak meg a sötétben! Katonák özönlöttek el a kertet, megkötötték Jézus kezeit, és elvezették. A tanítványok megrémültek. Ők is veszélybe kerültek. Akárcsak a többiek, Tamás is elfutott és elrejtőzött.

A következő reggelen nagy tömeg gyűlt össze a helytartó háza előtt. Dühösen ordítottak:

„Feszítsd meg! Feszítsd meg!” Tamás biztosan nagyon elcsodálkozott. „Miért akarják ezek az em-

berek, hogy Jézus meghaljon egy kereszten? Hiszen semmi rosszat nem tett!” Isten azonban úgy tervezte, hogy tökéletes Fia haljon bűneinkért. Ő vállalja magára a te bűneidért járó büntetést, mert csak így kaphatsz bűnbocsánatot. Azért akar Jézus a Megváltód lenni, hogy Istennel élhess.

Jézust elvezették, hogy keresztre feszítsék. Tamás láthatta, ahogyan a katonák Jézust a kereszthez szögeznek.

Miután Jézus meghalt, testét egy sírba helyezték. Nagy követ hengerítettek a sír szája elé. Úgy tűnt, vége mindennek. Tamás bizonyára nagy szomorúságot és szorongató fájdalmat érzett: „Hogyan történhetett ez meg?”. Talán egyedül akart maradni, hogy átgondolja a történeteket. Ezért nem volt együtt a többi tanítvánnyal.

Így telt el néhány nap. Végül úgy döntött, megkeresi a többieket. Amikor megtalálta őket, a bánat helyett izgatottságot látott raj-

tuk.

„Hol voltál, Tamás? Képzeld, Jézus él! Láttuk Őt!”

Tamás hitetlenkedve bámult rájuk. Jézus meghalt. „Akkor hogyan láthatták Őt élve?”

„Addig nem hiszem, amíg nem látom és nem érintem meg a szögek helyét meg az oldalán lévő sebet” – mondta.

De elgondolkodtatta az asszonyok beszámolója is, akik Jézus sírjánál jártak. Ott egy angyallal találkoztak, aki ezt mondta nekik:

„Jézus nincs itt. Feltámadt!”

Péter és János is üresen találta a sírt. Mások is látták élve az Urat. Mindezek ellenére Tamás nem hitt.

A következő héten ismét a tanítványokkal volt a szokott helyükön. Az ajtó zárva volt. Váratlanul ismerős hangot hallottak:

„Békesség néktek!”

Tamás villámgyorsan megfordult. Jézus állt előtte! Tehát igaz volt! Mégis él! Jézus úgy lépett be, hogy nem kellett sem az ajtót, sem

az ablakokat kinyitnia, és most itt állt előttük.

Jézus Tamásra nézett.

„Gyere, nézd, itt van a két kezem, tedd ide az ujjaidat.” Ezzel Tamás felé nyújtotta mindkét kezét. „Gyere, tedd a kezedet az oldalamra. Ne kételkedj, Tamás, hanem higgy!”

„Én Uram és én Istenem!” – zokogta Tamás, aki már hitt.

„Tamás, azért hiszel, mert láttál” – mondta neki Jézus. – „Boldogok, akik nem látnak, és hisznek.”

Te és én nem láthatjuk itt a földön Jézust. De Isten szava, a Biblia mindent elmond nekünk,

hogy tudhassuk, azért jött erre a világra, hogy Megváltónk legyen. Ne engedd, hogy bármi megakadályozzon abban, hogy higgy Jézusban. Isten ezt igéri a Bibliában: „Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszel, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz” (Róma 10,9).

Üdvözülni azt jelenti, hogy minden bűnödre bocsánatot kapsz. Jézus örökre veled marad, és segít nemet mondani a bűnre. Egyszer pedig veled élhetsz majd a mennyben. Jézus a Megváltód akar lenni!

Szóvadászat

Keresd meg (vízszintesen és függőlegesen, oda-vissza irányban) a következő szavakat:

angyal, csoda, dárda, döf, él, feltámadt, Jézus, Júdás, katona, kő, láb, lát, meghal, őriz, pap, pohár, seb, sír, szeret, szög, Tamás, tanítvány, út

A kimaradt betűk egy imádság szavai. Ki mondta, kinek és mikor? Jó szóvadászatot!

J	É	Z	U	S	Z	F	R	E	T
Ú	L	Á	T	A	M	Á	S	C	A
D	Á	R	D	A	É	N	Í	S	N
Á	U	S	R	U	A	M	R	O	Í
S	F	E	L	T	Á	M	A	D	T
P	É	B	Á	L	D	E	N	A	V
A	I	S	S	Z	O	G	K	Ö	V
P	O	H	Á	R	F	H	T	R	A
E	N	A	N	G	Y	A	L	I	Y
K	A	T	O	N	A	L	E	Z	M

A szeretet teli bögre, belelért a két kezembe.

A szeretet fürgé labda, visszadobja, aki kapja.

A szeretet meleg kesztyű, simogató, ezer színű.

A szeretet virág kelyhe, kis minichecske lakik benne.

A szeretet égi madár, fészekrakó helyekre vár.

A szeretet szivárványhíd, íve hajlik szívtől szívig.

Szeretet nélkül szomjas a szád, elgurul a labdád, kihül a kezed, hervad virágod, lehulll madarad, elszürkül szivárványhidad.

Indulj útra, kicsi cipő, szivárványhídon tipegő, juss el Jézus tenyerébe, AZ IGAZI SZRETETBE.

GyEK
GYERMEK EVANGÉLIZÁCIÓS
K Ö Z Ö S S É G

Minden gyermekért™

Ha a megfejtést beküldöd, könyvajándékban részesülsz! Írj a következő címre: Gyermek-Evangélizációs Közösség, Komarov út 11/a. Beregszász – 90202

Lapunk ezen rovatában az ige tükrében hitéletünket érintő közéleti eseményekre kívánunk reagálni. Ily módon vizsgálódunk a nem olyan rég nagy port kavart, az RTL által is leadott, szenzációs bejelentés körül:

Egy dolog, amit rendbe kéne tenni a Földön

Kevin Carter Pulitzer díjat kapott az alábbi képért, ahol a keselyű arra vár, hogy a kisgyermek meghaljon, Szudánban egy UN-es (élelmezési) táborból 1 km-re. Senki nem tudja mi történt a gyermekkel, még a fotós sem.

Carter megcsinálta a képet, és mindent úgy hagyva továbbment... 3 hónap múlva öngyilkos lett.

Mindenesetre elgondolkodtató...

hogyan megvédd ezt a kisfiút, vezesd, és mentsd meg nyomorúságától. Imádkozom, hogy legyünk sokkal érzékenyebbek a minket körülvevő világgal, és ne vakítsunk el saját önző természetünk és érdekeink.

Remélem, hogy ez a kép örökké emlékeztetni fog minket arra, hogy milyen szerencsések vagyunk, és sosem szabad semmit eleve adottnak vennünk."

Részlet Kevin Carter naplójából:

„Édes Istenem, ígérem, hogy soha többé nem hagyom veszendőbe menni az ételom, bármennyire nem ízlik nekem, és bármennyire tele is vagyok. Imádkozom,

Add át ez az üzenet a barátainak. Mondj el egy imát a szenvedőkért, legyen bárhol a világon.

Nézd meg, és gondolkodj el rajta, mielőtt panaszkodnál az életedre, és az általunk naponta elpocsékolott ételre.

James Cameron újra forgatná a fel-támadás eseményeit

Március 4., USA: a Discovery Chanal sugározta adásában James Cameron (Titanic, Terminátor című filmek rendezője) és barátja, Simha Jacobovici (izraelita származású producer-rendező) bejelentését, amelyben a következőt tették közre: „Megtalálták Jézus földi maradványait, és saját osszuáriumát (a halott maradványait őrző láda)”. Ezt megerősítő egy „hiteles” dokumentumfilmet is készítettek.

Felfedezésüket a következőkre alapozták: az osszuáriumokon a következő feliratok álltak: Jézus József Fia, Mária, Márta, Máté, Júdás Jézus fia, Magdala Mária. Ebből levezetve már úgy tárgyalják az eseményeket, hogy ez nem is lehet más, mint Jézus Krisztus családjának földi maradványai. Jóllehet csontokat soha nem mutattak a kamerának. Ily módon azt sugallják, hogy nevetséges a feltételezés, miszerint Jézus feltámadt volna, inkább elkerülte a kereszrefeszítést, elmenekült, megházasodott, ezt követően gyermeke lett és boldogan élt, míg meg nem halt. Pontosabban, míg le nem leplezték a szakavatott hollywoodi rendezők. Akik ugyan történészi, vagy teológiai végzettséggel ugyan nem rendelkeznek, de a hírnév és a üzlet ilyen magas fokán, ez talán már nem is lényeges.

A következőkben vizsgáljuk meg a tényeket: A „felfedezés” sem nem új, sem nem szenzáció. Az eredeti feltárás ugyanis 1980-ban történt, melynek eredményeit maga az ásatást vezető Amos Kloner történész

az 1996-ban megjelent tanulmányában közli, melyben a következőket sorolja fel:

Megállapítja, hogy a sír valóban Jézus korabeli, azonban tagadja, hogy a helynek köze lehetne a Megváltóhoz.

A „leleplezett” nevekről a következőket írja: Palesztinában eddig 2953 névfelirat került elő. Ebből 218 József, 164 Júdás, 99 Jézus, 72 Mária, 20 Márta, „Jézus fia” feliratot is találtak több helyen.

A történészek és kutatók, vallási hovatarozás nélkül, már most elkezdtek tiltakozásukat a szenzáció, ám a tudomány szempontjából hiteltelen, hollywoodi dokumentum film, és állításai ellen.

Hollywood tehát az ég felé tör, de nem annyira az üdvösség, mint inkább a dicsfény reményében. Sajnos már szokásosnak mondható, hogy ott nem annyira a glóriák, mint inkább a kicsiny Oscar szobrocskák imádata, a hírnév továbbá a lehető legnagyobb jövedelem a „szentesített” cél, az álmok netovábbja.

Hatalmas erők csapnak tehát össze a Biblia hitelessége mellett, és ellen. Minket pedig erősen meg az Ige szava: „Azt pedig tud meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők jönnek. Az emberek ugyanis önzők, pénzsóvárak lesznek, dicsékvők, gőgösek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, hállatlanok, szentségtelenek; szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, féktelenek, jóra nem hajlandók, árulók, vak-

merők, felfuvalkodottak, akik inkább az élvezeteket szeretik, mint az Istent. Az ilyenek a kegyesség látszatát megőrzik ugyan, de annak az erejét megtagadják. Fordulj el tehát ezektől.” (2 Tim. 3,1-5)

E szavakból kitérünk a Mindenható előrelátó gondoskodása, aki szavain keresztül ma is az Ő világgosságába hív a világ sötétségéből minden kedves olvasót. Legyen hát olyan ünnepi készülődésünk, mit nem az ilyen-olyan bulvárhírek határoznak meg, hanem az Ő közelsége és jelenléte: „mert meg van írva: „Elvesztem a bölcsék bölcsességét, és az értelmesek értelmét elvesztem.” Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol a világ vitázója? Nem tette-e bolondsággá Isten a világ bölcsességét? Mivel tehát a világ a saját bölcsessége útján nem ismerte meg Istent a maga bölcsességében, tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket.

És miközben a zsidók jelt kívánnak, a görögök pedig bölcsességet keresnek, mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütöztetés, a pogányoknak pedig bolondság, de maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt, az Isten ereje és az Isten bölcsessége. Mert az Isten „bolondsága” bölcsőbb az emberek bölcsességénél, és az Isten „erőtlensége” erősebb az emberek erejénél.” (1 Kor 1,19-25)

Estók István lelkipásztor
Nagyuzsaly

Szülők figyelmébe Harry Potter és társai

Mesekönyvek, rajzfilmek, mesefilmek által két évtizede folyik minden idők legerősebb manipulációja a gyermekek felé. A 2Timóteus 2,4 megjövendölte, hogy az emberek el fogják hagyni az igaz hitet és ismét a mesékre hallgatnak. Bizony, valóban itt vannak az újfajta történetek: a Szellemirtók, az E.T., az Alf, a Csillagok háborúja, az Ewoks, a Mátix, A világ-egyetem ura és hasonlók, illetve a Potter-story.

Egy skót író sorozata gyermek bestsellerré vált. Világszerte nagy felbolydulást váltottak ki a 13 éves varázslógyerekek történetei. A gyermekek szimpátiáját könnyű megnyerni a jó és a rossz küzdelmének történeteivel. A szülők azonban észrevették, hogy megzavarja a gyermeket, amikor valami gonosz mulatságosnak állítunk be, ezért többen be szeretnék tiltatni a J. K. Rowling által írt könyvek kiadását.

A nagy különbség az eddigi

mesékhez képest az, hogy:

– itt a jót képviselő, győzelmes alakok is az eddigi rossznak a külsőjében és jelvényeivel jelennek meg;

– itt a jók is egyszer csak mágikus erőt kapnak a szellemektől, földönkívüliektől

A divatba jött új okkultizmus, az ezoterika tudatosan erre törekszik: összekeverni az eddigi helyükön levő értékeket, hogy felcserélhető legyen a jó és a rossz.

A legnagyobb veszélyt e történetekben az egészen szokatlan túlsúlyra jutó mágikus elemek jelentik. A gyermekeket e termékek játsza ismertetik meg az okkult erők bitoralmával, mulatságosnak beállítva a varázslás, az átkok, a spiritizmus, a démonok világát. Ezzel nyitást hoznak létre ahhoz, hogy majd a valóságban is könnyen bevezethessék őket olyan technikák használatába, amelyek titkos erőket idéznek (jóga, agykontroll, stb.). A mai tizenévesek azt hiszik, hogy csupán be akarják beszélni nekik a Jé-

zus Krisztus általi megváltást, míg teljesen valóságnak tartják a Vénuszról jövő békaembereket.

Döntő fontosságú meglátni, hogy ki, vagy mi befolyásolja az

embert, kinek az akarata teljesül. Pál szava figyelmeztet mindenkit, hogy „a Sátán a világosság angyalaként” is megtevesztheti az embert (2 Kor 11,14). Nem ugyanazok a forrásai a

embert, kinek az akarata teljesül. Pál szava figyelmeztet mindenkit, hogy „a Sátán a világosság angyalaként” is megtevesztheti az embert (2 Kor 11,14). Nem ugyanazok a forrásai a

Mit tehetnek a szülők? Jézus hármaskísértésének (Mt 4,1-11) tanulságai nyomán három szempontot lehet szem előtt tartani:

1. „Nem csak kenyérral él az em-

ber, hanem minden ígével, ami az Úr ajkáról származik”. A szülők beszéljessenek gyermekeikkel, akik e filmeket nézik. Nem ijesztgetni kell, hanem fel kell hívni a figyelmüket arra, hogy a varázslás nem Istentől való dolog, üdvösségünk ellentéte és az Ördög dolgozik bennük. Meséljünk inkább nekik Jézus életéről, adjunk kezükbe keresztény könyveket (Pl. E. Porter: Az élet játéka!)

2. „Ne kísérsd Uradat, Istenedet!” A szülőknek meg kell élniük a hitet gyermekeik előtt. Nem csak őket kell távol tartaniuk az okkult hatásoktól, hanem maguknak is menteseknek kell lenniük az ilyenfajta kísértésektől (horoszkópok olvasása, UFO-hit, stb.).

3. „Távozz tőlem, Sátán, mert írva van, hogy Uradat, Istenedet imádd, és csak Neki szolgálj!” Mindennek alapja az imádság. Nagyon fontos, hogy a család együtt imádkozzon. Ahol egy család tud minden nap együtt imádkozni, ott megtörténik az, ami Jézussal történt a pusztai kísértés után: „az Ördög elhagyta Őt, majd angyalok jöttek és szolgáltak Neki”.

Egy szülői közösség

Családra letek

A gyermek - áldás. Nem szabad félni a soktól

A beregszászi székhelyű, a Kárpátaljai Református Egyház égisze alatt öt éve működő Sámuel Alapítvány közreműködésével ez év elején újabb családtípusú gyermekotthon nyitotta meg kapuit. A Sámuel Alapítvány által vásárolt nagydobronyi otthonba a beregszászi (Búcsú) Bocskor Albert és felesége, Andrea két fiukkal – a 12 éves Edmonnal és a 4 éves Márkkal – költözött be november végén, s hamarosan megérkezett a 9 éves Marika és az 5 éves Olga is. Ők testvérek, és a beregszentmiklósi gyermekotthonból hozták el őket. Azóta újabb gyermekekkel bővült a család.

– **Hogyan született az elhatározás, hogy ilyen nem könnyű, de igazán nemes feladatra vállalkoztak? – kérdeztük a fiatal házaspárt.**

– Azt valljuk, hogy a gyermek – áldás. Nem kell hát félni a soktól – mondja az apuka, Albert.

– Én már gyermekkoromban arról ábrándoztam, hogy ha egyszer családom lesz, akkor sok gyermek vesz majd körül. Igaz, akkor még csak saját gyerekekre gondoltam. De így is nagyon boldog vagyok – vallja az anyuka, Andrea, akinek szeme végtelen boldogságot tükröz.

Hirtelen felhő borul e tekintetbe.

Boldog vagyok és egyben szomorú is – folytatja. – Ezúttal az élet az egyik legnagyobb próbatétel elé állított azzal, hogy ki kellett választanom a gyermekeket. De így volt ezzel a férjem is – néz szeretettel Albertre. – Mert olyan sok gyermek vár ott családra, szülőkre, oly sok a szomorú szemű, ártatlan gyermek, hogy nehéz kimondani: öt viszem. Miközben sok másik gyermek szeme kérdően csügg rajtam: „*Miért nem engem? Én miért nem kapok családot?!*” Úgy éreztük akkor, hogy legszívesebben mindegyiket magunkhoz vennénk...

Mindamellet ma már végtelen

boldogság tölt el bennünket, mert legalább hat elhagyott gyereknek otthont, biztos családi hátteret nyújthatunk – folytatja Albert. – Úgy nevelhetjük őket, hogy – miközben minden tőlünk telhető lehetőséget biztosítunk számukra – ne egyfajta üvegkalitkában nőjenek fel, hanem megismerjék a valós életet, amelyben ott van a lehetőség mellett a kötelesség is. Arra törekszünk,

megtesznek azért, hogy igazi családdá váljanak. Sokat beszélgetnek, játszanak együtt. Márk szerint a társasjátékozás már nagyon jól megy a lányokkal. Edmond meg – szülei-vel együtt – abban nyújt segítséget Marikának, hogy mihamarabb folytathassa tanulmányait a nagydobronyi magyar nyelvű középiskolában.

A Bocskor házaspár – akárcsak

hogy egy keresztyén, szeretetre épülő családtípust ismerhessenek meg ezek a már sok kemény megpróbáltatást átélte gyermekek. Hogy a szeretet vezérelje őket egész életükön át...

A két kislány ezt a példamutató szeretetet már az első pillanatban megérezte. Ennek köszönhető, hogy első perctől kezdve *mamo*-nak, *tato*-nak nevezték Andreát és Albertet. Ma már az *anya* vagy *mama*, az *apa* vagy *apu* megszólítás is elhangzik. És ragaszkodással, szeretettel bújnak új szüleikhez.

Magyarul még most tanulnak a lányok. Különös az új testvéreikkel való társalgásuk is. Edmond és Márk már sokszor ukránul szól hozzájuk, Marika meg Olga viszont az avatóünnepségen magyarul hívták a fotózáshoz a fiúkat. A szülők mindent

a többi családtípusú gyermekotthon szülői – azt vallják, hogy az életre kell nevelni a gyermekeket. Albert és Andrea már korábban is a nagy mértékű önállóságra rendezkedett be. Két tehén, egy most *született* borjú, három kecske, közel száz nyúl, megannyi szárnyas biztosítja a család hús-, tej-, túró-, tejföl-, tojásellátottságát. Ilyen környezetben arról is meggyőződhetnek a gyerekek, hogy nem a reklámból ismert lila tehén adja a fehér tejet...

Hagyománytisztelő és -ápoló faluról lévén szó, húsvét közeledtével természetesen Andrea segít a lányoknak a hímés készítésében – ezúttal dobronyi motívumok kerülnek a tojásra –, Albert meg a locsolódó verseket tanítja fiaival...

Kovács Erzsébet

Egyre fogy nemzetünk

Az anyák felelőssége

Mind a statisztikai, mind a beiskolázási adatok, mind a mindennapi életben tapasztaltak azt bizonyítják: egyre kevesebben vagyunk, egyre fogy népünk, nemzetünk. Ez leginkább a nehéz életkörülményekkel magyarázható, ami azt idézi elő, hogy igen magas az elhalálozási arány, s egyre csökken a születések száma. No meg aztán az „optimális” családtervezés hátulütője is megfigyelhető: nő az egyikék száma. A kényelmesebb, gyermeküknek „mindent” megadni szándékozó szülők csak egy gyereket vállalnak. Közben megfosztják gyermeküket az egyik legszebb érzéstől: a testvéri szeretet gyakorlásától. Ezáltal már a kezdetek kezdetén az önzést, a „te vagy a legfontosabb”, „neked élünk”, „érted tesszük” sokszor fals fogalmakat sulykolják beléjük, miközben gyermekünk szenved ezektől a „nagyvonalú” kijelentések szajkózásától. Mert neki testvére van szüksége, akivel igazán szoros kapcsolatba kerülhet – ezt nem pótolja a szülők baráti közeledése sem –, akivel együtt élheti át a gyermekkor fantasztikus világát.

Az életben talán nincs is annál felemelőbb, mint amikor az ember megéli az anyaság, az apaság csodálatos érzését. Amikor először kezükbe veszik a szerelmük gyümölcsét, amikor Isten áldásaként fogadják az új jövevényt. Akit akartak – s nem véletlenül jött a világra –, akit igazán vártak, akiért már fogantatása óta imádkoztak. Akinek megszületését nem a véletlenre bízták. Akinek élete nem attól függött, van-e már lakás, autó, megvan-e minden luxus, s nem az a gondolat kérdőjelez-

te meg születésének „helyes” időpontját, hogy nem törítették a szülők karrierjét. Hányan élnek közöttünk olyanok, akik mindent feladnának, minden vagyonukat arra áldoznák, hogy gyermekük szülessen. Hány nő él környezetünkben, aki évek óta mindennemű gyógykezelésnek aláveti magát, mindent feláldozna annak érdekében, hogy megélje az anyaság csodálatos érzését. És még többen vannak, akik meggondolatlanul, felelőtlenül kioltják a bennük fogant életet. Miért? Mert: „még fiatalok”, mert „nem attól az apától kívánnak gyermeket”, mert „már van elég kenyérpusztító, nem tudnak több éhes szájat betömni”

Nem lehet teljes felelősséggel minden asszonyt arra biztatni, hogy minél több gyereket vállaljon, illetve nem szabhatjuk meg, hány gyereket szüljön. Hiszen ez mindenki számára felelősség. Meg egyfajta isteni parancs is. Nem mondhatjuk azt a nehezebben sorban élő asszonyoknak, hogy mindenáron – a nemzet és megmaradás érdekében – vállaljanak gyermeket. Ebben egyedül kell döntenie minden anyának, minden házastársnak, minden családnak. De semmiképpen sem az abortusz a legmegfelelőbb eszköze a családtervezésnek.

Nagyszüleinktől, akik népes családot neveltek – merthogy a XX. század első felében még leginkább a sokgyermekes családtípus divott – még azt hallottuk: ha az Isten báránykát ad, akkor legelőt is ad.

Az Úr a ma nemzedékének is ezt ígéri. Csak hinnünk kell benne, és kérni családunkra Isten áldását.

Marton Erzsébet

Így látjuk...

A húsvét ünnepe

Manapság divat azt mondani, hogy a mai fiatalokat nem érdekli semmi, csak a zene, a szórakozás meg esetleg a káros szenvedélyek. Milyen könnyen ítélkezünk. Pedig ha csupán szűkebb környezetünkben nézünk körül, megtapasztaljuk ennek ellenkezőjét is...

A minap Guton jártam. Három ifjú hölgygel találkoztam, akiket a húsvét jelentőségéről kérdeztem, arról, mennyire egyeztetették össze a népszokások – locsolkodás, hímés stb. – az ünnep vallási értelmezésével. Nos, Sin Edina, Sin Orsolya és Tóth Teodóra így fogalmaz:

– Sajnos vallási ünnepeink,

nyugati hatásra, egyre inkább az anyagiakról szólnak – mondja Sin Orsolya. – Karácsonykor sokan már egyáltalán nem a Megváltó születését, hanem inkább az ajándékokat várják. S az is legyen minél nagyobb! Szerencsére a húsvétot még nem „rontották” ezzel el, de egyre terjed, hogy nyuszt, illetve *nyuszihozta* ajándékot kapnak a gyerekek. És olykor már a felnőttek is megajándékozzák egymást.

– Persze nálunk is vannak húsvéthoz kapcsolódó szokások, például a locsolkodás – veszi át a szót Tóth Teodóra. – Ami egyébként szép hagyomány. A tojás az újjászületett életet, az

élet folytonosságát is ábrázolja, S azt, hogy a fiúk eljönnek megtisztelni, megtiszteltetésnek kell

junk el. Persze be kell tartani a határt: ne éjfél tájba jöjjenek... És ne csupán az evés-ivásról szól-

vennünk. Mert gondoltak ránk, s azt kívánják, hogy *ne hervad-*

jon az ünnep. Lelkieben készülünk fel a húsvétra, hogy méltók

legyünk Jézus értünk hozott áldozatára...

– Krisztus mindannyiunk számára, számomra is etalon: úgy kell élnem, ahogy ő megmutatta. Olyan szelídek és alázatosnak kell lennem, mint Ő volt. Úgy kell szeretnem, ahogyan Ő szeretett. Jézus a szeretet mintaképe. Egyben bizonyíték arra, hogy van feltámadás, van örök élet. A húsvét két dologról is szól. Isten népe megfeszítette Jézust, Isten mégis olyan szeretetre volt képes, amire földi halandó nem lenne soha: saját gyermekét áldozta érettük. Értünk. Megváltotta bűneinket. S ha hiszünk Őbenne, örök életet nyerhetünk. A húsvét az élet összesűrített képe: szenvedés, halál, újjászületés – fogalmaz Sin Edina.

m.e.

Líceumaink várják a jelentkezőket!

Nagyberegzi Református Líceum

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet”
Példabeszédek 9, 10

A Nymberei Református Líceum 1993-ban indult, mint a Nymberei Középiskola próbaosztálya, 21 diákkal. 1995 szeptemberében lettünk önálló oktatási intézmény, és 1996-ban államilag is akkreditáltak liceumként.

Eddig 11 kibocsátott osztálya volt iskolánknak, s a végzősök 96%-a folytatta tanulmányait főiskolán, egyetemeken, határainkon innen és túl.

A Nymberei Református Líceumban minden tantárgy oktatását hangsúlyosnak tartjuk, de vannak olyan tárgyak, amelyek emelt óraszámú tanításra intézményünkben. Ilyen a matematika, magyar nyelv és irodalom, ukrán és angol nyelv, földrajz, történelem, kémia, fizika, számítástechnika. Ezeknél a tantárgyaknál lehetőség van fakultatív órák látogatására is.

Az intézmény vezetését az igazgatótanács végzi. A líceum minden diákja kollégista, kéthetente utazhatnak haza, a bentlakás kötelező még a helyiek részére is. A kollégiumokban a diákok nevelését és felügyeletét hitben járó nevelőtanárok végzik.

Hogy színesebbé, változatosabbá tegyük a kemény tanulás időszakát, kiutazásokat szervezünk növendékeink kisebb-nagyobb csoportja számára. Elsődleges célunk a gyülekezeteinkkel és egyéb keresztyén közösségekkel való kapcsolatteremtés. Fontos, hogy tudjanak rólunk Kárpátalja gyülekezetei, s diákjaink is meglássák, milyen nagy szerepet töltenek be intézményünk működésében és megtanulhassák, hogy a jövőben hogyan szolgálhatnak. Diákjaink a diakóniai szolgálat keretében beszélgetéssel, igelovással, étellel, fizikai (házi vagy kerti) segítségnyújtással szolgálnak a rászorulóknak, akiknek sokszor ők az élet örömet jelentik. A második és harmadikos diákok gyakran korrepetálják elsős társaikat, különösen fontos szolgálat ez feljüket évekéskor. Sok áldással jár a diákjaink által végzett cigánymissziós program: hirdethetjük Jézus Krisztus igéjét romatestvéreink felé, és épülhetünk ezen szolgálat által.

Mindeddig megtartott Isten bennünket. Ha ezt Urunk továbbra is jónak látja, s tervébe iskolánk igyekszik „belesimulni”, akkor intézményünk folytathatja azt a munkát, amit ezidáig is végeztünk. Legyen mindenért hála Teremtő és Megtartó Atyánknak!

Nagydobronyi Református Líceum

„Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.” Jn 14,6

A Nagydobronyi Református Líceum 1995-ben alakult. A tanulók az itt töltött három év alatt elsajátítják az ukrán állam által az érettségire kötelező tantervet, ezt bővítjük ki a magyarországi gimnáziumok négyéves tantervével. 2001-től végzős diákjaink alapfokú számítógép-kezelői jogosítványt kapnak, és 2002-től ECDL-képzésben is részesülhetnek. Iskolánkban heti két órában bibliaismeretet, egy órában egyháztörténelmet, egy órában egyházi ének-zenét tanulnak.

Mivel bentlakásos iskola vagyunk, a diákok minden második héten utaznak haza. Ez lehetőséget ad arra, hogy aktívan részt vegyünk a gyülekezeti életben. Megalakulásunk óta működik liceumunk kórusa, mely évente több gyülekezetben szolgál. Munkánkban Isten

igéjére támaszkodva, annak segítségével igyekszünk keresztyén hitre és erkölcsre nevelni a fiatalokat.

Vannak közös és csoportos áhítatok, imaközösségi alkalmak. Ezeket az összejöveteleket gyakran a diákok tartják. Nemcsak beszéd által lehet biztonságot tenni, hogy Krisztuséi vagyunk, hanem cselekedetekben. Iskolánk tanulói önkén-

tes diakóniai szolgálatot vállaltak. Szabadidejükben felkeresik a faluban élő egyedülálló idős embereket. A tanulók gyakran meglátogatják az Irgalmas Samaritánus Gyermekotthon gyermekeit is.

Nyaranta különböző helyeken intenzív nyelvtanfolyamokat szervezünk diákjaink részére angol és ukrán nyelvből.

Péterfalvi Református Líceum

„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme” Zsolt 111,10

A Péterfalvi Református Líceum 1995-ben nyitotta meg kapuit. Jelenleg 90 diák tanul itt 3 évfolyamon. A tanulmányi idő az általános iskola befejezése után három év. Ez idő alatt a diákok

ből a célból minden tanév végén ukrán és angol nyelvi táborokat szervezünk, ahol diákjaink játékos formában tanulják az ukrán, illetve angol nyelveket helybeli és külföldi (amerikai) tanárok se-

szakmai ismereteket – szabásvarrás, könyvelői és számítástechnikai (ECDL – Európai Számítógép-használói Jogosítvány – ehhez viszonylag jól felszerelt számítástechnikai teremmel rendelkezünk) bizonyítványt is szerezhettek. Tárgyalásokat folytattunk más szakmák elsajátítása érdekében is. Lehetőség van tantárgyak elmélyültebb tanulására, amelyek alapján a líceum befejezése után felvételt tehetnek a választott felsőfokú tanintézménybe. Végzős diákjaink 85-90%-a sikeresen felvételizik felsőfokú tanintézményekbe.

Szerves része a líceumnak a keresztyén nevelés. Itt bibliaismeretet, egyháztörténetet, egyházi éneket is tanulnak

Figyelmet fordítunk a idegen nyelvek elmélyült tanítására. Eb-

gítségével. A foglalkozások befejeztével vizsgát tesznek az elsajátított tananyagból.

A líceum bentlakásos. Minden diák kollégiumi elhelyezést kap, rendszerint kéthetente utazhat haza. Erre azért van szükség, mert jobban, értékesebben ki tudjuk használni a hétvégeket a diákok keresztyén nevelése érdekében. A líceumban konyha és étkezdé működik, így a diákok háromszoros étkeztetésben (plusz tiszorai) részesülhetnek.

Hisszük, hogy akik felvételt nyertek és itt tanulnak, még inkább elmélyíthetik tudásukat, hitbeli, erkölcsi fejlődésüket. Tanulmányaikat befejezve, becsülettel, Isten igéjére való figyelemmel állják majd meg helyüket az életben, s a gyülekezetekbe beépülve hasznos szolgálatokat végezhetnek.

Técsői Református Líceum

„Utaid, Uram, ismertesd meg velem.” Zsolt 25,4

A Técsői Református Líceum azal a céllal nyitotta meg kapuit, hogy a Felső-Tisza-vidéken szórványban élő magyar fiataloknak lehetőségük nyíljon az anyanyelvi továbbtanu-

ról – felvételizni. Ők a jól felszerelt kollégiumban kapnak szállást.

A líceumban a diákok az első évtől szakosodhatnak a humán vagy reál beállítottságuk szerint.

Képzésükben az ukrán- és az idegen nyelv tanulása kap nagy hangsúlyt. Bibliaismeretet, egyháztörténetet, keresztyén erkölcsöt és egyházi éneket is tanulnak. Az emelt szintű informatika – oktatás lehetőséget ad az ECDL – bizonyítvány megszerzésére. A második évfolyamon gépkocsivezetői tanfolyamon vesznek részt, és jogosítványt kapnak.

A járási, megyei tantárgyi vetélkedőkön, ill. a különböző versenyeken, megmérettetések eredményesen szerepelnek a tanulók.

A felvételi vizsgák időpontjai:

Nagybereg – május 12, Nagydobrony – május 1,
Tivadarfalva – április 21, Técső – június 26.

KÜLDETÉS - a Kárpátaljai Református Egyház lapja

Sajtóbizottság:

Harsányi Béla, Estók István, Józán Lajos, Nagy István, Gergely Szabolcs, Dávid Árpád, Béres László, Sipos József, Kótyuk Zsolt, Radvánszki Ferenc

Felelős szerkesztő: Taracközi Ferenc. **Főszerkesztő:** Marton Erzsébet.

Tördelőszerkesztő: Szűcs Zsolt. **Olvasószerkesztő:** Taracközi Marianna.

Munkatársak: Soós Katalin, Taracköziné Nemes Mónika, Gogola István.

Levél cím: 90200, Beregszász, Kossuth tér 4, tel: 25065 Mob. 8097 3849164,

e-mail: ber.ref.egyhaz@gmail.com

Megjelenik havonta